KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 10.12.2008
KOM(2008) 839 wersja ostateczna

2008/0234 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej
Umowa o współpracy
między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony,
a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony,
w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej
Umowa o współpracy
między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony,
a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony,
w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST NEGOCJACJI

W kontekście negocjacji z Księstwem Lichtensteinu dotyczących jego włączenia we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[1] okazało się, że należałoby zająć się problematyką odmowy udzielania pomocy prawnej, na mocy krajowych przepisów Liechtensteinu, w zakresie niektórych przestępstw odnoszących się do podatków, cła lub naruszenia przepisów dotyczących handlu zewnętrznego, w ramach kompleksowych negocjacji z Lichtensteinem w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym. Komisja przedłożyła w związku z tym wniosek o udzielenie jej pełnomocnictwa do prowadzenia negocjacji na temat umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe. [2]

Negocjacje prowadzone były przez Komisję, po uzyskaniu w dniu 7 listopada 2006 r. upoważnienia Rady.

Komisja w pełni zastosowała się do wytycznych negocjacyjnych załączonych do decyzji Rady, uwzględniając w szczególności pozycję Liechtensteinu jako centrum finansowego, jego przynależność do EOG, obecny dorobek prawny Wspólnoty oraz przyszły rozwój w dziedzinie współpracy, obejmujący wszystkie interesy finansowe, w szczególności w dziedzinie podatków.

Kompleksowe podejście negocjacyjne znajduje odzwierciedlenie w art. 7 i 25 umowy, gdzie stwierdza się, iż jej postanowienia nie naruszają korzystniejszych postanowień wynikających z umów dwustronnych lub wielostronnych pomiędzy stronami, w szczególności w odniesieniu do Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Lichtensteinu ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek[3] (umowa z Liechtensteinem w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności).

Współpracę administracyjną ukształtowano zgodnie ze standardami określonymi w konwencji w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi[4] (konwencja neapolitańska II) oraz dyrektywie Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich[5]. Przepisy w sprawie dochodzenia roszczeń wywodzą się z Dyrektywy Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych środków wynikających z operacji będących

---

1 Decyzje Rady 2008/261/WE oraz 2008/262/WE z 28.2.2008 r., Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.
2 Dokument Rady 12977/06.
3 Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 84.
4 Dz.U. C 24 z 23.01.1998, s. 2.
5 Dz.U. L 336 z 27.12.1977, s. 15.

częścią systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz rolniczych opłat wyrównawczych i należności celnych[6].

Postanowienia z zakresu współpracy sądowej wywodzą się z Konwencji wykonawczej do układu z Schengen[7], (zwaną dalej „konwencją z Schengen"), Konwencji o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej[8] (zwaną dalej „konwencją UE o pomocy prawnej") oraz protokołu do konwencji UE o pomocy prawnej[9].

Negocjacje zakończono dnia 27 czerwca 2008 r. Komisja przedkłada niniejszym Radzie załączone projekty decyzji w sprawie podpisania i zawarcia umowy w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

2. WYNIK NEGOCJACJI

2.1. Nielegalne działania związane z obrotem towarami i usługami

Nadrzędnym celem niniejszej umowy jest uzupełnienie przewidywanego przystąpienia Liechtensteinu do obszaru Schengen tymi postanowieniami dorobku prawnego Wspólnoty w zakresie pomocy administracyjnej i sądowej, które nie są w chwili obecnej zawarte w dorobku prawnym EOG lub dorobku prawnym Schengen, lecz które są niezbędne w celu zagwarantowania pełnej, wzajemnej pomocy prawnej w zakresie nadużyć i wszelkich innych nielegalnych działań, w tym przestępstw celnych i dotyczących podatków pośrednich w związku z obrotem towarami i usługami. Jako model przyjęto więc umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Konfederacją Szwajcarską w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowymi i wszelkim innym nielegalnym działaniom naruszającym ich interesy finansowe[10] (zwaną dalej „umową ze Szwajcarią w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym"). Powyższy cel został osiągnięty, w szczególności uwzględniając, że negocjowana umowa obejmuje:

- pomoc administracyjną oraz pomoc w dochodzeniu roszczeń, w tym w sprawach nielegalnych działań mających wpływ na dotacje i zamówienia publiczne, nieobjętych obecnie Porozumieniem EOG,[11]

- współpracę sądową, w tym w sprawach uchylania się od płacenia podatku od wartości dodanej, w szczególności obejmującą przeszukanie i zajęcie oraz dostęp od informacji bankowej, która jako taka nie była przewidziana w postanowieniach odnośnie przystąpienia Liechtensteinu do obszaru Schengen, gdyż Liechtenstein wyraźnie zadeklarował, że przestępstwa podatkowe, w sprawie których prowadzone jest dochodzenie lub śledztwo przez władze Liechtensteinu, nie mogą stanowić podstawy do odwołania przed sądem orzekającym między innymi w sprawach karnych.

---

6 Dz.U. L 73 z 19.03.1976, s. 18.
7 Dz.U. L 239 z 22.9.2000 r.
8 Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3.
9 Dz.U. C 326 z 21.11.2001, s. 2.
10 Dokument Rady 12352/04.
11 Dz.U. L 1 z 03.01.1994, s. 171.

2.2. Nadużycia w zakresie podatków bezpośrednich

Przynależność Liechtensteinu do EOG oraz planowane przyjęcie dorobku prawnego Schengen uzasadniają konieczność zajęcia się nielegalnymi działaniami mającymi wpływ na wszystkie formy opodatkowania, w tym na podatki bezpośrednie, od samego początku negocjacji. Nadal widoczne są jednak różnice w traktowaniu podatków bezpośrednich w porównaniu z innymi opłatami związanymi z obrotem handlowym, takimi jak cło oraz podatki pośrednie. Różnica ta wynika z mniej zaawansowanego etapu integracji prawodawstwa Wspólnoty i prawa Unii Europejskiej w dziedzinie podatków bezpośrednich.

Następnym celem umowy jest więc zagwarantowanie pomocy administracyjnej i sądowej ze strony Liechtensteinu, w sprawach dotyczących nadużyć finansowych mających wpływ na podatki bezpośrednie, przekraczającej ramy umowy z Liechtensteinem w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności. Pod tym względem umowa jest o tyle innowacyjna, że do chwili obecnej Liechtenstein odmawiał jakiejkolwiek pomocy w sprawach nadużyć finansowych dotyczących podatków bezpośrednich. Obecna umowa jest więc pierwszą umową wynegocjowaną na szczeblu europejskim i obejmującą wszystkie formy opodatkowania. Umowa ma też szerszy zakres stosowania niż modelowa umowa ze Szwajcarią w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym, jako że dostosowuje ona udzielanie pomocy przez Liechtenstein w sprawach nadużyć finansowych mających wpływ na podatki bezpośrednie do standardów europejskich. Obejmuje ona:

- pomoc administracyjną w sprawach oszukańczego postępowania (związanego z dokumentami) mającego wpływ na podatki bezpośrednie, udzielaną na identycznych warunkach jak między państwami członkowskimi na mocy prawodawstwa wspólnotowego, co pozwoli na włączenie do umowy przyszłych reform i rozszerzenia poziomu udzielanej pomocy w ramach Wspólnoty Europejskiej za pośrednictwem Wspólnego Komitetu;

- pomoc w dochodzeniu roszczeń w sprawach oszukańczego postępowania (związanego z dokumentami) mającego wpływ na podatki bezpośrednie, w stopniu w jakim udzielana jest ona na mocy prawodawstwa wspólnotowego między państwami członkowskimi;

- współpracę sądową w sprawach oszukańczego postępowania (związanego z dokumentami) mającego wpływ na podatki bezpośrednie, obejmującą przeszukanie i zajęcie oraz dostęp od informacji bankowej, które to nie są obecnie objęte zakresem dorobku prawnego Schengen przyjętego przez Liechtenstein.

W odniesieniu do pomocy dotyczącej fundacji i innych form inwestycji kontrolowanych przez powiernika, gdy założyciel fundacji i osoba mająca prawo do korzystania z majątku nie podlega oficjalnej rejestracji, umawiające się strony zastosują wszelkie swoje uprawnienia informacyjne i kontrolne, aby odpowiedzieć na wniosek o pomoc w formie wymiany informacji. Zgodnie z art. 11 ust. 2 fakt, że dana informacja jest w posiadaniu powiernika nie wyklucza dopuszczalności wniosku o pomoc, przy czym w takim przypadku organy podatkowe wezwanej umawiającej się strony uzyskają w razie potrzeby niezbędne informacje ze strony powiernika, który jako pomiot gospodarczy będzie zobowiązany do współpracy na mocy art. 19.

3. POSTANOWIENIA UMOWY

3.1. Postanowienia ogólne

- Artykuły 1 i 2 – „Przedmiot" oraz „Ogólny zakres stosowania"

Artykuły te określają przedmiot i zakres stosowania umowy, obejmujący pomoc administracyjną i współpracę sądową w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot oraz interesów finansowych państw członkowskich.

W zakresie stosowania umowy art. 2 ust. 1 lit. a) obejmuje wszelkie nadużycia finansowe i inne nielegalne działania, zawierając wszystkie przestępstwa w zakresie podatków pośrednich (VAT i akcyza), przestępstwa celne, w tym przemyt, korupcję, łapownictwo oraz pranie dochodów z działalności objętej art. 2 ust. 3. Za procedury udzielania zamówień uważa się te, które prowadzą do udzielenia zamówień publicznych określonych dyrektywą 2004/18/WE w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi[12].

Art. 2 ust. 1 lit. b) obejmuje nadużycia i inne oszukańcze postępowanie w zakresie podatków bezpośrednich (podatki dochodowe i kapitałowe). Art. 2 ust. 1 lit. c) umożliwia udzielenie pomocy w dochodzeniu kwot utraconych w skutek działań wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. a) i b).

Pomoc w sprawach dotyczących prania pieniędzy, określona w art. 2 ust. 3, wywodzi się z dyrektywy 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu[13] oraz odnosi się także do zobowiązań Lichtensteinu, na mocy porozumienia EOG, do przyjęcia dorobku wspólnotowego w tym zakresie.

Definicje mające znaczenie dla zakresu umowy, wyszczególnione są w art. 2 ust. 4. Ma to zasadnicze znaczenie w kwestii definicji podatków bezpośrednich ujętej w art. 2 ust. 4 lit. e), obejmującej dochody osobiste jak i dochody pochodzące z działalności gospodarczej, a także w kwestii oszukańczego postępowania mającego wpływ na podatki bezpośrednie ujętej w art. 2 ust. 4 lit. f), który poza wyszczególnieniem przykładowych rodzajów postępowania stanowiących oszustwa podatkowe, uznaje również, że złożenie niepełnego zeznania podatkowego kwalifikuje się jako postępowanie oszukańcze.

- Artykuł 3 – „Sprawy mniejszej wagi"

Artykuł ten ma na celu zapobiegnięcie konieczności zajmowania się nadmiernie wysoką liczbą wniosków o pomoc w sprawach mniejszej wagi.

- Artykuł 4 – „Porządek publiczny"

---

[12] Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114, włączona do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 68/2006 z 2 czerwca 2006 r. zmieniającą załącznik XVI (Zamówienia) do Porozumienia EOG, Dz.U. L 245 z 7.9.2006, s. 22.

[13] Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

Artykuł ten uwzględnia stosowne przyczyny odmowy związane z porządkiem publicznym zgodnie z art. 2 lit. b) Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych Rady Europy (Strasburg, 20 kwietnia 1959 r.).

- Artykuł 5 – „Przekazywanie informacji"

Artykuł ten wywodzi się z umowy z Liechtensteinem w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności. Artykuł 5 ust. 2 wprowadza rozróżnienie pomiędzy informacjami dotyczącymi nielegalnych działań związanych z obrotem towarami i usługami (lit. a)), a oszustwem w zakresie podatków bezpośrednich (lit. b)), celem uwzględnienia różnego stopnia zaawansowania dorobku prawnego Wspólnoty w powyższym zakresie. Należy podkreślić, że na podstawie art. 5 ust. 2 lit. b) nie jest wymagane jednoznaczne przyzwolenie ze strony właściwych władz przekazujących informację wstępną, lecz jednoznaczny sprzeciw ze strony tych władz.

- Artykuł 6 – „Poufność"

Artykuł ten dotyczy wymogów w zakresie poufności, jakie mają zastosowanie do obsługi wniosków o pomoc przez stronę wezwaną.

3.2. Pomoc administracyjna

- Artykuł 7 – „Stosunek do innych umów"

Niniejsza umowa nie uchyla Protokołu 11 do porozumienia EOG o wzajemnej pomocy w sprawach celnych[14], który nadal ma zastosowanie, szczególnie w odniesieniu do kwestii celnych nieobjętych zakresem umowy o przeciwdziałaniu nadużyciom finansowym oraz zakresem umowy z Liechtensteinem w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności.

- Artykuł 8 – „Zakres pomocy administracyjnej"

Niniejszy artykuł jest zgodny z treścią postanowień konwencji neapolitańskiej II, jako że pomoc administracyjna odpowiada, w stosownym zakresie, standardom konwencji neapolitańskiej II. Obejmuje to wykorzystanie informacji do celów umowy. Zakres umowy o przeciwdziałaniu nadużyciom finansowym wykracza poza zakres konwencji neapolitańskiej II, która dotyczy wyłącznie spraw celnych.

- Artykuł 9 – „Przepisy o przedawnieniu"

Niniejszy artykuł wywodzi się z podobnych postanowień przewidzianych w art. 10 ust. 2 umowy z Liechtensteinem w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności.

- Artykuł 10 – „Uprawnienia"

Niniejszy artykuł odpowiada stosownym unormowaniom konwencji neapolitańskiej II, jako że postanowienia umowy będą miały zastosowanie w granicach uprawnień przyznanych każdemu właściwemu organowi prawem krajowym w ramach

[14] Dz.U. L 1 z 03.01.1994, s. 171.

postępowania krajowego oraz nie zmieniają ani nie rozszerzają zakresu tych kompetencji.

- Artykuł 11 – „Ograniczenia wymiany informacji”

Art. 11 ust. 1 wywodzi się z art. 8 dyrektywy 77/799/EWG i ogranicza się do spraw nadużyć w zakresie podatków bezpośrednich.

Art. 11 ust. 2 wyłącza możliwość odrzucenia wniosku o pomocy w formie wymiany informacji, powołując się na przepisy o tajemnicy bankowej lub fakt że dany wniosek o pomoc dotyczy udziałów o charakterze własnościowym w osobie prawnej (lub innych strukturach, które można zakwalifikować jako „osobę”), z poszanowaniem standardów konwencji neapolitańskiej II w zakresie pomocy administracyjnej. Do celów wprowadzania w życie umowy o przeciwdziałaniu nadużyciom finansowym odpowiednie sprzeczne przepisy, np. krajowe przepisy Liechtensteinu, nie będą miały zastosowania. Przepisy art. 11 ust. 2 są nadrzędne.

Postanowienie to zezwala również na przekazywanie informacji, które są już w posiadaniu organu wezwanego, podobnie jak przewidziano w art. 7 protokołu 11 do Porozumienia EOG.

Określenie „bank” używane w umowie – samo lub w połączeniu z wyrażeniem „inna instytucja finansowa”, lub nawet z konkretnymi wyrażeniami takimi jak „informacja” lub ”konta” – uważa się za obejmujące „instytucje kredytowe” i „instytucje finansowe” w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 5 dyrektywy 2006/48/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe[15].

- Art. 12 – „Proporcjonalność”

Artykuł ten dotyczy problemu poruszonego już w art. 3, jednak z ograniczeniem do pomocy administracyjnej.

- Art. 13 – „Jednostki centralne”

Niniejszy artykuł zgodny jest z treścią art. 5 konwencji neapolitańskiej II i odzwierciedla, ujęty w wytycznych negocjacyjnych, wymóg jasnego wskazania właściwych władz na szczeblu centralnym. Każda ze Stron wyznacza jednostki centralne upoważnione do obsługi wniosków o pomoc administracyjną.

- Artykuł 14 – „Wnioski o udzielenie informacji”-, Artykuł 15 – „Wnioski o sprawowanie nadzoru”- i Artykuł 16 – „Zawiadomienie i doręczenie pocztą”

Powyższe artykuły umowy są zgodne z treścią art. 10, art. 11 i art. 13 konwencji neapolitańskiej II.

---

[15] Dz.U. L 177 z 30.06.2006, s. 1. Dyrektywa 2006/48/WE jest przekształceniem dyrektywy 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 20 marca 2000 r., odnoszącej się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 126 z 26.5.2000, s. 1), włączonej do EOG decyzją Wspólnego Komitetu nr 15/2001 z 28 lutego 2001 r. zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG, Dz.U. L 117 z 26.4.2001, s. 13.

Art. 14 ust. 4 jest o tyle innowacyjny, że pozwoli na wyznaczanie terminu, w którym należy udzielić odpowiedzi na wniosek o pomoc, w momencie gdy odpowiednie przepisy wspólnotowe, wyznaczające terminy wiążące dla państw członkowskich, wejdą w życie.

Art. 15 dotyczy obrotu towarami. Jego przedmiot jest więc ograniczony do nielegalnych działań powiązanych z obrotem towarami i usługami.

Art. 16 ust. 2 bierze pod uwagę normy ustanowione dyrektywą 77/799/WE dotyczącą wzajemnej pomocy w dziedzinie podatków bezpośrednich. Art. 16 ust. 3 ma na celu zagwarantowanie, żeby instytucja udzielająca dotacji mogła bezpośrednio kontaktować się beneficjentami dotacji lub wykonawcami realizującymi usługi na rzecz Wspólnot, mającymi miejsce pobytu lub siedzibę na terenie Liechtensteinu, oraz żeby przedmiotowi beneficjenci lub wykonawcy mogli odpowiadać na wnioski wyżej wspomnianych instytucji o przekazanie dokumentów i informacji w związku z udzielonymi dotacjami i kontraktami.

- Artykuł 17 – „Wnioski o przeprowadzenie dochodzenia"- i Artykuł 18 – „Obecność upoważnionych pracowników organu wzywającej Strony"

Artykuły te zgodne są z treścią art. 12 konwencji neapolitańskiej II. Dwie wspólne deklaracje, podobne do dwóch deklaracji w sprawie odpowiednich artykułów umowy ze Szwajcarią w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym, zagwarantują, że stosowanie umowy będzie odbywać się na tym samym poziomie wobec Liechtensteinu jaki zastosowany jest wobec Konfederacji Szwajcarskiej.

Art. 18 przewiduje że, upoważnieni pracownicy mogą być obecni przy realizacji wniosku o udzielenie pomocy oraz mieć wgląd w dokumenty, przedstawiać pytania i sugestie odnośnie środków dochodzeniowych w celu przyczynienia się do wydajnej realizacji wzajemnej pomocy, a także w razie potrzeby mieć dostęp do tych samych pomieszczeń, dokumentów i informacji, jaki mają pracownicy władz wezwanych.

- Artykuł 19 – „Obowiązek współpracy"

Artykuł ten jest naturalnym następstwem postanowień art. 17 i art. 18 i odzwierciedla podobne zobowiązania nałożone na podmioty gospodarcze mające siedzibę w państwach członkowskich w odniesieniu do dochodzeń prowadzonych przez władze krajowe. Drugie zdanie wywodzi się z postanowień dyrektywy 77/799/WE.

- Artykuł 20 – „Forma i treść wniosków o pomoc"

Artykuł ten jest zgodny z treścią art. 9 konwencji neapolitańskiej II.

- Artykuł 21 – „Korzystanie z informacji"

Niniejszy artykuł jest zbliżony treścią do art. 11 Protokołu 11 do Porozumienia EOG i odzwierciedla zasadę specjalności. Korzystanie z informacji będzie nadal ograniczało się do celów związanych z ochroną finansowych interesów Stron, jak określono w art. 2.

Umowa nie zawiera postanowień w sprawie pomocy administracyjnej z własnej inicjatywy lub funkcjonariuszy oddelegowanych. Pominięcie tych kwestii wynika z ograniczonych zdolności administracyjnych Liechtensteinu.

- Artykuł 22 – „Wspólne operacje" i Artykuł 23 – „Wspólne zespoły ds. dochodzeń specjalnych"

Artykuły te są zgodne z treścią podobnych środków zawartych w konwencji neapolitańskiej II. Są one sformułowane tak, aby pozostawić wybór zastosowanych środków w gestii przedstawicieli władz Stron.

Art. 22 ust. 3 wywodzi się w szczególności z art. 8 lit. b) dyrektywy 77/799/WE i dotyczy nadużyć w zakresie podatków bezpośrednich.

Art. 23 ust. 4–6 wywodzą się z odpowiednich przepisów w sprawie wspólnych zespołów ds. dochodzeń specjalnych zawartych w konwencji neapolitańskiej II.

- Artykuł 24 – „Dochodzenie roszczeń„

Niniejszy artykuł przejmuje zasadnicze elementy artykułów 6, 7, 9, 10 i 13 dyrektywy 76/308/EWG. Jednoznaczne odniesienie do niemieckiego wyrażenia „Vollstreckungstitel" w art. 24 ust. 2 ma na celu uniknięcie wszelkich wątpliwości odnośnie do rodzaju dokumentów mogących stanowić podstawę do wystąpienia o udzielenie pomocy w dochodzeniu roszczeń.

Wspólna deklaracja uściśla, że pomoc w dochodzeniu roszczeń w sprawach nadużyć w zakresie podatków bezpośrednich udzielana jest wyłącznie w zakresie stosowania niniejszej umowy określonym w art. 2, dlatego też organ wzywający powinien dołożyć wszelkich starań, aby przekazać organowi wezwanemu niezbędne informacje wymagane w celu weryfikacji obowiązku udzielenia pomocy na mocy umowy.

3.3. Wzajemna pomoc prawna

- Artykuł 25 – „Stosunek do innych umów"

Niniejszy artykuł oparty jest na takich samych przesłankach komplementarności instrumentów międzynarodowych jak art. 1 konwencji UE o pomocy prawnej.

- Artykuł 26 – „Procedury, w przypadku których udzielana jest pomoc

Artykuł ten jest zgodny z treścią art. 49 konwencji z Schengen oraz treścią art. 3 konwencji UE o pomocy prawnej. Artykuł w obecnej formie dotyczy postępowań, w przypadku których udzielana jest pomoc sądowa, w tym w odniesieniu do faktów lub naruszeń, za które odpowiedzialność może ponosić osoba prawna. Art. 26 ust. 2 został zachowany w celu rozszerzenia zakresu postanowień Konwencji o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa (Strasburg, 8 listopada 1990 r.) o przestępstwa objęte umową o przeciwdziałaniu nadużyciom finansowym.

- Artykuł 27 – „Przekazywanie wniosków"

Bezpośrednie przekazywanie wniosków jest zgodne z postanowieniami art. 6 konwencji UE o pomocy prawnej.

- Artykuł 28 – „Doręczenie pocztą”

Artykuł ten jest zgodny z treścią art. 52 konwencji z Schengen oraz treścią art. 5 konwencji UE o pomocy prawnej.

- Art. 29 – „Środki tymczasowe”

Artykuł ten odpowiada treści art. 24 Drugiego protokołu dodatkowego z dnia 8 listopada 2001 r. do Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych Rady Europy (Strasburg, 20 kwietnia 1959 r.). Ustęp 2 odpowiada treści art. 11 Konwencji o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa (Strasburg, 8 listopada 1990 r.).

- Artykuł 30 – „Obecność władz wzywającej Strony”

Artykuł ten jest zgodny z treścią art. 4 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych Rady Europy (Strasburg, 20 kwietnia 1959 r.). Ze względu na wielkość Księstwa Liechtensteinu wniosek o pozwolenie na obecność władz innego państwa może zostać odrzucony w sytuacji wyjątkowej analogicznie jak to przewidziano w art. 2 Drugiego protokołu dodatkowego do Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych Rady Europy (Strasburg, 20 kwietnia 1959 r.). Artykuł ten wywodzi się również z treści art. 12 ust. 2 konwencji neapolitańskiej II.

- Artykuł 31 – „Przeszukanie i zajęcie”

Współpraca sądowa obejmująca środki takie jak przeszukanie i zajęcie będzie udzielana zarówno w sprawach dotyczących nielegalnej działalności w zakresie obrotu towarów i usług, jaki i w sprawach nadużyć dotyczących podatków bezpośrednich. Art. 31 ust. 1 lit. a) przejmuje brzmienie art. 51 lit. a) konwencji z Schengen. Ze względu na specyfikę prawa Liechtensteinu art. 31 ust. 2 różni się od odpowiedniego artykułu umowy ze Szwajcarią w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym. Art. 31 ust. 1 lit. a) obejmuje przestępstwa podatkowe o charakterze administracyjnym w sprawach cła i podatku akcyzowego, podlegające procedurze odwoławczej przed Szwajcarskim Federalnym Trybunałem Karnym na mocy postanowień o unii celnej pomiędzy Szwajcarią i Liechtensteinem. Natomiast art. 31 ust. 2 zobowiązuje Liechtenstein do udzielenia pomocy w sprawach przeszukania i zajęć również w sprawach dotyczących uchylania się od płacenia podatku od wartości dodanej, które w świetle prawa Liechtensteinu traktowane są jako przestępstwo o charakterze administracyjnym i które jako przestępstwo podatkowe, w sprawie którego prowadzone jest dochodzenie przed władzami Liechtensteinu, nie może stanowić podstawy do odwołania przed sądem orzekającym między innymi w sprawach karnych. Powyższe postanowienie nie stwarza obowiązku dla pozostałych umawiających się stron.

Art. 31 ust. 3 odnosi się do standardów wspólnotowych w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy na mocy dyrektywy 2005/60/WE.

- Artykuł 32 – „Wniosek o udzielenie informacji bankowych i finansowych”

Wnioski o udzielenie informacji na temat rachunków i transakcji bankowych, a także wnioski o śledzenie transakcji bankowych, mogą odnosić się także do nadużyć w zakresie podatków bezpośrednich objętych umową i będą rozpatrywane zgodnie z normami określonymi w protokole do konwencji UE o pomocy prawnej[16], w miarę konieczności włączając w to nieujawnianie osobie objętej dochodzeniem informacji na temat podjętych środków dochodzeniowych.

- Artykuł 33 – „Dostawy kontrolowane"

Niniejszy artykuł wzoruje się na art. 12 konwencji UE o pomocy prawnej, jednakże ponieważ dotyczy obrotu towarami, jego przedmiot jest ograniczony do nielegalnych działań powiązanych z obrotem towarami i usługami.

- Artykuł 34 – „Przekazanie w celu konfiskaty lub zwrotu"

Artykuł ten wywodzi się z treści art. 8 konwencji UE o pomocy prawnej.

- Artykuł 35 – „Przyspieszenie wzajemnej pomocy"

Celem niniejszego artykułu jest uniknięcie nadmiernie wydłużonych procedur współpracy. Treść artykułu jest w pełni zgodna z treścią art. 4 ust. 2, 3 i 4 konwencji UE o pomocy prawnej.

- Artykuł 36 – „Wykorzystywanie dowodów"

Artykuł ten zgodny jest z treścią art. 23 konwencji UE o pomocy prawnej.

- Artykuł 37 – „Przekazywanie dowodów z własnej inicjatywy"

Artykuł ten opiera się na art. 7 konwencji UE o pomocy prawnej. Dodatkowe odniesienie się w umowie do zagadnienia przekazywania dowodów z własnej inicjatywy nie zakłada zasadniczej zmiany w stosunku do dotychczasowych przepisów, jako że wartość dowodowa będzie oczywiście określana na mocy przepisów postępowania karnego w kraju dochodzenia. Różnica odnośnie przepisów postępowania karnego w Liechtensteinie i w Szwajcarii uzasadnia ominięcie w proponowanej umowie przepisów dotyczących roszczeń cywilnych, które zostały zawarte w umowie ze Szwajcarią w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym wyłącznie po to, aby uregulować specyficzną sytuację w orzecznictwie szwajcarskim.

3.4. Postanowienia końcowe

- Artykuł 38 – „Wspólny Komitet" i artykuł 39 – „Rozstrzyganie sporów"

Artykuł ten stanowi o powołaniu Wspólnego Komitetu do spraw zarządzania umową, którego kompetencje leżą szczególnie w zakresie przyszłych trendów rozwojowych odnośnie norm technicznych wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi, zarówno w sprawach już planowanych, jak np. kwestia terminów udzielania odpowiedzi na wniosek (art. 14 ust. 4), jak również w sprawach gdzie

[16] Dz.U. C 326 z 21.11.2001, s. 1.

oczekuje się uzgodnienia stanowisk w sprawie reformy prawa wspólnotowego i prawa Unii Europejskiej, w szczególności przewidywanej reformy dyrektywy 77/799/EWG (art. 38 ust. 5). Ze względu na ewentualny wpływ powyższych uprawnień na suwerenność Stron art. 38 ust. 5 zawiera zastrzeżenie spełnienia wymogów konstytucyjnych.

Tam gdzie powyższe dostosowania okażą się niewystarczające, aby osiągnąć przyszłe nowe normy wspólnotowe odnośnie wzajemnej pomocy, wzywa się Wspólny Komitet do wydania zaleceń dotyczących całościowej zmiany umowy (art. 38 ust. 6).

Wspólny Komitet odgrywa też ważną rolę przy wdrażaniu postanowień umowy zwłaszcza tam, gdzie praktyka określi prawidłowe funkcjonowanie współpracy (wspólne deklaracje odnośnie do art. 2 ust. 4 lit. f) oraz art. 24, w tym rozstrzyganie sporów (art. 39).

- Artykuł 40 – „Zakres terytorialny"

Artykuł ten jest zgodny ze standardowymi postanowieniami w tym zakresie.

- Artykuł 41 – „Wejście w życie"

Proponowana umowa stanowi, że jej depozytariuszem będzie Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.

- Artykuł 42 – „Wypowiedzenie"

Artykuł ten określa możliwości wypowiedzenia umowy.

- Art. 43 – „Stosowanie w czasie"

Przepisy zawarte w tym artykule różnicują stosowanie umowy do wniosków dotyczących nielegalnych działań, których dopuszczono się w okresie między podpisaniem a wejściem w życie umowy.

Kwestia stosowania w czasie odnośnie do nielegalnych działań powiązanych z obrotem towarami i usługami (lit. a)) jest uregulowana w ten sam sposób, jak w odpowiednim postanowieniu umowy ze Szwajcarią w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym, natomiast nowy element pomocy w sprawach nadużyć w zakresie podatków bezpośrednich (lit. b)) wymaga dłuższego okresu przejściowego. Liechtenstein wystąpił o dłuższy okres przejściowy w celu lepszego zagwarantowania pewności prawnej w dziedzinie podatków bezpośrednich.

- Artykuł 44 – „Rozszerzenie Umowy na nowe państwa członkowskie UE"

Artykuł ten ma na celu ułatwienie rozszerzenia umowy na nowe państwa członkowskie.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowa o współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 280 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji[17],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Po otrzymaniu w dniu 7 listopada 2006 r. upoważnienia Rady Komisja przeprowadziła w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich negocjacje z Księstwem Liechtensteinu na temat umowy w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających finansowe interesy publiczne, w tym w zakresie zasobów i wydatków, w szczególności dotacji oraz podatków.

(2) Z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie wskazane jest podpisanie umowy, która została parafowana dnia […] r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby (osób) upoważnionej (upoważnionych) do podpisania w imieniu Wspólnoty Umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe.

[17] Dz.U. C […] z […], s. […].

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

2008/0234 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej
Umowa o współpracy
między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony,
a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony,
w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 280 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji[18],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[19],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 7 listopada 2006 r. Rada upoważniła Komisję do przeprowadzenia z Księstwem Liechtensteinu negocjacji na temat umowy w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających finansowe interesy publiczne, w tym w zakresie zasobów i wydatków, w szczególności dotacji oraz podatków.

(2) Zgodnie z decyzją Rady […./….]/WE z dnia […] r. i z zastrzeżeniem możliwości zawarcia umowy w późniejszym terminie umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu […] r.

(3) Umowa ustanawia Wspólny Komitet, mający uprawnienia decyzyjne w niektórych kwestiach i w związku z tym niezbędne jest sprecyzowanie, kto reprezentuje Wspólnotę w tym Komitecie.

(4) Umowę należy zatwierdzić,

[18] Dz.U. C […] z […], s. […].
[19] Dz.U. C […] z […], s. […].

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe.

Tekst umowy załączono do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wspólnota jest reprezentowania we Wspólnym Komitecie powołanym na mocy art. 38 Umowy przez Komisję.

Stanowisko, które ma zostać przyjęte przez Wspólnotę w trakcie wykonywania Umowy w odniesieniu do decyzji lub zaleceń Wspólnego Komitetu, określane jest przez Radę na wniosek Komisji. Rada stanowi większością kwalifikowaną z wyjątkiem przypadków gdy przewidziana jest inna większość ze względu na przedmiot rozmów we Wspólnym Komitecie.

Artykuł 3

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby upoważnionej do dokonania notyfikacji przewidzianej w art. 41 ust. 2 Umowy w imieniu Wspólnoty Europejskiej[20].

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[20] Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana przez Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

ZAŁĄCZNIK
Umowa o współpracy
między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Księstwem Lichtensteinu , z drugiej strony,
w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARII,

REPUBLIKA CZESKA

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ, z jednej strony,

oraz

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU, z drugiej strony,

zwane dalej Stronami,

POSTANOWIŁY ZAWRZEĆ NINIEJSZĄ UMOWĘ:

TYTUŁ I – POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1 – Przedmiot

Przedmiotem niniejszej Umowy jest rozszerzenie zakresu pomocy administracyjnej i wzajemnej pomocy prawnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe zgodnie z postanowieniami art. 2.

Artykuł 2 – Ogólny zakres stosowania

1. Niniejszą Umowę stosuje się w następujących dziedzinach:

   (a) administracyjne i karne zapobieganie nadużyciom finansowym oraz wszelkim innym nielegalnym działaniom naruszającym poszczególne interesy finansowe wszystkich Stron, wykrywanie takich nadużyć oraz działań, postępowanie wyjaśniające, dochodzenie w sprawie takich nadużyć oraz działań i ściganie takich nadużyć oraz działań, w kwestiach:

   – obrotu towarami z naruszeniem przepisów prawa celnego i rolnego,

   – obrotu z naruszeniem przepisów w zakresie podatków pośrednich, określonych w ust. 4 lit. c),

   – poboru lub zatrzymania środków pochodzących z budżetu Stron lub z budżetów zarządzanych przez nie lub na ich rzecz, takich jak dotacje i refundacje – w tym wykorzystywania tych środków na cele inne niż te, na które zostały początkowo przyznane,

   – procedur udzielania zamówień przez Strony;

   (b) zapobieganie, wykrywanie, postępowanie wyjaśniające, dochodzenie oraz ściganie administracyjne i karne nielegalnych działań naruszających poszczególne interesy finansowe państw członkowskich Wspólnot Europejskich oraz Księstwa Liechtensteinu poprzez oszukańcze postępowanie naruszające przepisy w zakresie podatków bezpośrednich;

   (c) zajmowanie i odzyskiwanie kwot należnych lub nienależnie pobranych wynikających z nielegalnych działań wymienionych w ust. 1 lit. a) i b).

2. Nie wolno odmówić współpracy w rozumieniu tytułu II (pomoc administracyjna) i tytułu III (wzajemna pomoc prawna) tylko i wyłącznie z tego powodu, że wniosek dotyczy przestępstwa, które wezwana Strona uznaje za przestępstwo podatkowe lub że przepisy wezwanej Strony nie rozróżniają tego samego rodzaju podatków, ceł, opłat, wydatków, dotacji lub refundacji albo nie zawierają takiego samego rodzaju przepisów lub takiej samej kwalifikacji prawnej faktów co przepisy wzywającej Strony.

3. Pranie dochodów pochodzących z działań objętych ust. 1 lit. a) niniejszej Umowy wchodzi w jej zakres stosowania pod warunkiem, że powyższe objęte jest zakresem stosowania dyrektywy 2005/60/WE włączonej do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 87/2006 z 7 lipca 2006 r. zmieniającą załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG lub że działania stanowiące przestępstwo źródłowe są zagrożone, na mocy prawa zarówno wzywającej, jak i wezwanej Strony, karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym, których górna granica wynosi ponad sześć miesięcy.

4. Dla celów niniejszej Umowy:

(a) „nadużycia finansowe i wszelkie inne nielegalne działania", o których mowa w ust. 1 lit. a), obejmują również przemyt, korupcję oraz pranie pieniędzy stanowiących dochód z działań objętych ust. 1 lit. a), z zastrzeżeniem ust. 3;

(b) „obrót towarami z naruszeniem przepisów prawa celnego i rolnego", o którym mowa w ust. 1 lit. a), rozumiany jest niezależnie od przewozu (miejsca pochodzenia, miejsca przeznaczenia lub tranzytu) lub nie towarów przez terytorium innej Strony;

(c) za „podatki pośrednie", o których mowa w ust. 1 lit. a), uznaje się opłaty celne, podatek od wartości dodanej, specjalny podatek konsumpcyjny oraz akcyzę;

(d) „obrót z naruszeniem przepisów w zakresie podatków pośrednich", o którym mowa w ust. 1 lit. a), rozumiany jest niezależnie od przewozu (miejsca pochodzenia, miejsca przeznaczenia lub tranzytu) lub nie towarów lub usług przez terytorium innej Strony;

(e) za „podatki bezpośrednie", o których mowa w ust. 1 lit. b), uważa się wszystkie podatki od dochodu i kapitału, w tym zarówno z dochodów osobistych jak i pochodzących z działalności gospodarczej, bez względu na sposób pobierania powyższych podatków, nakładane na całość dochodu, całość kapitału lub na elementy dochodu lub kapitału osoby fizycznej lub prawnej, łącznie z podatkami od przychodów z tytułu sprzedaży majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od wynagrodzeń płacone przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od wzrostu wartości kapitału;

(f) za „oszukańcze postępowanie naruszające przepisy w zakresie podatków bezpośrednich", o którym mowa w ust. 1 lit. b), uważa się uchylanie się od płacenia podatków bezpośrednich, którego dopuszczono się w drodze umyślnego posługiwania się fałszywymi, sfałszowanymi lub nieprawidłowymi dokumentami, w tym niepełnymi zeznaniami podatkowymi złożonymi przez osoby fizyczne lub prawne, oraz nieprawidłowymi rejestrami handlowymi. Każda z poniżej wymienionych czynności, jeśli popełniona umyślne, stanowi „oszukańcze postępowanie naruszające przepisy w zakresie podatków bezpośrednich":

(i) przygotowanie, spowodowanie przygotowania, podpisanie lub wypełnienie dokumentu, który:

– musi na mocy prawa zostać przedłożony organom podatkowym w celu potwierdzenia wysokości dochodu podlegającego opodatkowaniu,

– służy jako podstawa do obliczenia zobowiązania podatkowego oraz

– jest fałszywy w odniesieniu do jakiejkolwiek kwestii niezbędnej do obliczenia zobowiązania podatkowego;

(ii) prowadzenie podwójnej księgowości;

(iii) wprowadzanie fałszywych zapisów lub dokonywanie zmian lub wystawianie fałszywych faktur lub dokumentów;

(iv) niszczenie ksiąg rachunkowych lub dokumentacji lub

(v) ukrywanie aktywów lub nieujawnianie wszystkich źródeł dochodu poprzez posługiwanie się fałszywymi, sfałszowanymi lub nieprawidłowymi dokumentami w tym niepełnymi zeznaniami podatkowymi złożonymi przez osoby fizyczne lub prawne oraz nieprawidłowymi rejestrami handlowymi.

Artykuł 3 Sprawy mniejszej wagi

1. Władze wezwanej Strony mogą odrzucić wniosek o współpracę, gdy domniemana niedopłacona lub niezapłacona kwota należności podatkowej lub celnej, lub kwota dotacji lub refundacji wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, nie przekracza 25 000 EUR lub odnośnie art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 2 ust. 1 lit. a) gdy przewidywana wartość towarów wywożonych lub przywożonych bez upoważnienia nie przekracza 100 000 EUR. Minimalna niedopłacona lub niezapłacona kwota należności podatkowej lub celnej, kwota dotacji lub refundacji wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem lub minimalna wartość towarów wymienione powyżej mogą obejmować powiązane operacje, których zdarzenie sprawcze rozciągnięte jest w czasie i których skutek finansowy przekracza określony powyżej próg, podczas gdy każda z operacji rozważana osobno nie przekracza tego progu. Progi nie mają zastosowania, jeśli sprawa, ze względu na okoliczności lub na tożsamość podejrzanego, została uznana za szczególnie poważną przez wzywającą Stronę.

2. Władze wezwanej Strony informują bezzwłocznie władze wzywającej Strony o przyczynach odrzucenia wniosku o współpracę.

Artykuł 4 Porządek publiczny

Jeżeli wezwana Strona uzna, iż realizacja wniosku może naruszać suwerenność, bezpieczeństwo, porządek publiczny lub inne podstawowe interesy wezwanej Strony, może odmówić współpracy.

Artykuł 5 Przekazywanie informacji i dowodów

1. Informacje i dowody przekazane lub uzyskane na mocy niniejszej Umowy, bez względu na formę, podlegają tajemnicy zawodowej i korzystają z ochrony przyznawanej analogicznym informacjom na mocy prawa krajowego Strony, która je otrzymała oraz właściwych przepisów stosowanych we Wspólnocie.

   Informacje oraz dowody o których mowa nie mogą w szczególności być przekazywane osobom innym niż te, które w instytucjach wspólnotowych, w państwach członkowskich Wspólnoty lub w Księstwie Liechtensteinu są, z racji pełnionych funkcji, zobowiązane do zapoznania się z nimi, ani też być przez nie wykorzystywane w celach które nie wchodzą w zakres stosowania niniejszej Umowy. Osoby o których mowa wykorzystują informacje i dowody wyłącznie do powyższych celów, chyba że właściwy organ wezwanej Strony wyraźnie zezwoli na wykorzystanie ich do innych wyraźnie określonych celów, jeśli na mocy przepisów tej Strony, powyższe informacje i dowody mogłyby w podobnych okolicznościach być użyte do podobnych celów. Osoby o których mowa mogą ujawnić powyższe informacje w postępowaniu toczonym przed sądem publicznym lub w orzeczeniach sądowych.

2. Informacje i dowody uzyskane przez wzywającą Stronę na mocy niniejszej Umowy mogą zostać przekazane każdej ze Stron, jeżeli dana Strona prowadzi dochodzenie, przy którym współpraca nie byłaby wykluczona lub jeżeli istnieją wyraźne przesłanki co do tego, że ta Strona mogłaby w sposób sprawny przeprowadzić takie dochodzenie.

   (a) W odniesieniu do pomocy dotyczącej działań objętych art. 2 ust. 1 lit. a) oraz art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 2 ust. 1 lit a) Strona wzywająca powiadamia Stronę wezwaną o innych Stronach niniejszej Umowy, do których zostanie przesłana informacja oraz o celu, w jakim informacja zostaje przesłana.

   (b) W odniesieniu do pomocy dotyczącej działań objętych art. 2 ust. 1 lit. b) oraz art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 2 ust. 1 lit b) Strona wzywająca może przekazać informacje i dowody innej Stronie niniejszej Umowy, jeśli Strona wezwana dostarczająca informacji nie sprzeciwi się powyższemu w sposób jednoznaczny w momencie dostarczenia informacji.

   Przekazanie tych informacji i dowodów może służyć jedynie realizacji celów określonych w niniejszej Umowie.

3. Przekazanie informacji i dowodów uzyskanych na mocy niniejszej Umowy innej Stronie lub kilku Stronom nie może być przedmiotem odwołania na terytorium pierwotnie wezwanej Strony.

4. Każda ze Stron, korzystająca z informacji lub dowodów przekazanych zgodnie z ust. 2, przestrzega ograniczeń w kwestii ich wykorzystywania, nałożonych przez wezwaną Stronę na wzywającą Stronę, która jako pierwsza złożyła wniosek o ich przekazanie.

5. Warunkiem przekazania informacji i dowodów uzyskanych na mocy niniejszej Umowy przez jedną ze Stron państwu trzeciemu jest uzyskanie zezwolenia Strony, od której pochodzą te informacje i dowody.

Artykuł 6 Poufność

Wzywająca Strona może zwrócić się do wezwanej Strony o dopilnowanie, by wniosek wraz z jego treścią pozostały poufne, chyba że nie da się tego pogodzić z realizacją wniosku. Jeżeli wezwana Strona nie może zastosować się do wymogów poufności, zawiadamia o tym uprzednio organ wzywającej Strony.

Tytuł II POMOC ADMINISTRACYJNA

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Artykuł 7 Stosunek do innych umów

Niniejszy tytuł nie wpływa:

(a) w odniesieniu do pomocy dotyczącej działań objętych art. 2 ust. 1 lit. a) oraz art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 2 ust. 1 lit a), na przepisy mające zastosowanie do wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych lub szersze zobowiązania w dziedzinie pomocy administracyjnej lub bardziej korzystne postanowienia dwustronnych lub wielostronnych umów o współpracy między Stronami, w szczególności Protokółu 11 w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach celnych do Porozumienia EOG oraz

(b) w odniesieniu do pomocy dotyczącej działań objętych art. 2 ust. 1 lit. b) oraz art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 2 ust. 1 lit b), na przepisy mające zastosowanie do wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych lub szersze zobowiązania w dziedzinie pomocy administracyjnej lub korzystniejsze postanowienia dwustronnych lub wielostronnych umów o współpracy między Stronami, w szczególności Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Lichtensteinu ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek[21].

Artykuł 8 Zakres pomocy administracyjnej

1. Strony udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu przeciwdziałania nielegalnym działaniom będącym przedmiotem niniejszej Umowy, w szczególności zapobiegając operacjom i innym działaniom i zaniechaniom, sprzecznym ze stosownymi przepisami oraz wykrywając je, a także prowadząc dochodzenia w ich sprawie.

2. Pomoc, o której mowa w niniejszym tytule, stosuje się do wszelkich właściwych władz administracyjnych Stron, działających w zakresie stosowania art. 2 i w ramach wykonywania uprawnień do prowadzenia dochodzeń w postępowaniu administracyjnym lub uprawnień do prowadzenia dochodzeń lub śledztw karnych, w tym również kiedy władze te wykonują swoje uprawnienia na wniosek władz sądowych.

   Jeśli dochodzenie lub śledztwo karne prowadzone jest przez organ sądowy lub pod jego kierunkiem, organ ten ustala, czy wnioski o wzajemną pomoc lub współpracę związane z takim postępowaniem należy składać na podstawie przepisów

[21] Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 84.

dotyczących wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych czy na podstawie niniejszego tytułu.

Artykuł 9 Przepisy o przedawnieniu

Przy ustalaniu, czy w odpowiedzi na wniosek można przekazać informację lub udzielić pomocy, o której mowa w niniejszym tytule, wezwana Strona stosuje krajowe przepisy o przedawnieniu wzywającej Strony, a nie swoje własne przepisy krajowe w tym zakresie.

Artykuł 10 Uprawnienia

Organy Stron stosują postanowienia niniejszego tytułu w granicach uprawnień, które zostały im przyznane na podstawie ich prawa wewnętrznego. Żadne postanowienie niniejszego tytułu nie może być interpretowane jako zmiana uprawnień, przyznanych na mocy przepisów wewnętrznych władzom Stron, w rozumieniu niniejszego tytułu.

Władze te postępują tak, jakby działały we własnym imieniu lub na wniosek innych władz tej samej Strony. W celu realizacji wniosku korzystają one z wszelkich uprawnień nadanych im na mocy prawa wewnętrznego.

Artykuł 11 Ograniczenia wymiany informacji

1. Pomoc administracyjna w odniesieniu do działań objętych art. 2 ust. 1 lit. b) nie nakłada na Stronę, do której występuje się o informacje, żadnych obowiązków przeprowadzania dochodzeń lub udzielania informacji, jeżeli przeprowadzenie takiego dochodzenia lub zbieranie poszukiwanych informacji przez właściwy organ administracyjny tej Strony byłoby sprzeczne z jej przepisami lub praktyką administracyjną. W przypadku tego rodzaju pomocy można odmówić udzielenia informacji, jeżeli prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej albo tajemnicy dotyczącej procesu produkcyjnego lub jeżeli ujawnienie informacji byłoby sprzeczne z postanowieniami art. 4. Właściwe władze Strony mogą odmówić przekazania informacji, jeśli wzywająca Strona nie jest w stanie z przyczyn faktycznych lub prawnych dostarczyć informacji tego samego rodzaju.

2. Strona nie odrzuca wniosku o pomoc administracyjną w formie wymiany informacji wyłącznie dlatego, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela lub osoby pełniącej funkcję agenta lub powiernika, lub dlatego że dotyczy udziałów o charakterze własnościowym w osobie, lub dlatego że informacja ta jest już dostępna właściwym organom administracyjnym tej Strony.

Artykuł 12 Proporcjonalność

Właściwa władza wezwanej Strony może odrzucić wniosek o współpracę, gdy oczywiste jest, że:

(a) liczba i rodzaj wniosków złożonych przez wzywającą Stronę w danym okresie nakłada nieproporcjonalne obciążenia administracyjne na organ wezwanej Strony;

(b) organ wzywającej Strony nie wyczerpał zwykłych źródeł informacji, z których mógłby skorzystać w danych okolicznościach do uzyskania informacji, których wniosek dotyczy, bez podejmowania ryzyka narażenia na niepowodzenie osiągnięcia pożądanego rezultatu.

Artykuł 13 Jednostki centralne

1. Każda ze Stron wyznacza jednostkę lub jednostki centralne właściwe dla rozpatrywania wniosków o pomoc administracyjną w rozumieniu niniejszego tytułu.

   Jednostki te odwołują się do wszelkich właściwych władz administracyjnych w celu realizacji pomocy, której wniosek dotyczy.

2. Jednostki centralne pozostają ze sobą w bezpośrednim kontakcie.

3. Działalność jednostek centralnych nie wyklucza, w szczególności w nagłych przypadkach, bezpośredniej współpracy między innymi władzami Stron, właściwymi w dziedzinach, w których ma zastosowanie niniejsza Umowa. Jednostki centralne są informowane o wszelkich działaniach odwołujących się do tej bezpośredniej współpracy.

4. Strony informują, przy notyfikacji przewidzianej w art. 41 ust. 2, które władze uznawane są za jednostki centralne do celów niniejszego artykułu.

Rozdział 2 Pomoc na wniosek

Artykuł 14 Wnioski o udzielenie informacji

1. Na wniosek organu wzywającej Strony, organ wezwanej Strony przekazuje Stronie wzywającej, w granicach zakresu stosowania niniejszej Umowy, wszystkie dostępne mu informacje lub informacje dostępne innym władzom tej samej Strony, aby umożliwić Stronie wzywającej zapobieganie nielegalnym działaniom będącym przedmiotem niniejszej Umowy, ich wykrywanie, ściganie i karanie lub informacje niezbędne do dochodzenia roszczeń. Władza wezwanej Strony przeprowadza wszelkie niezbędne czynności administracyjne w celu uzyskania tych informacji.

2. Do przekazywanych informacji należy dołączyć sprawozdania i inne dokumenty albo uwierzytelnione odpisy lub wyciągi z tych sprawozdań lub dokumentów, na których oparte są przekazywane informacje i które znajdują się w posiadaniu władz wezwanej Strony lub które zostały opracowane bądź uzyskane w celu odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji.

3. Na mocy porozumienia między organem wzywającej Strony i organem wezwanej Strony oraz zgodnie ze szczegółowymi wytycznymi tego ostatniego, pracownicy upoważnieni w tym celu przez organ wzywającej Strony mogą mieć dostęp do

dokumentów i do informacji w rozumieniu ust. 1, przechowywanych w siedzibie władz wezwanej Strony, które odnoszą się do konkretnych nielegalnych działań leżących w zakresie stosowania niniejszej Umowy. Pracownicy ci są upoważnieni do sporządzenia odpisów tej dokumentacji.

4. Wspólny Komitet ustanowiony zgodnie z art. 38 określi termin, w którym organ wezwanej Strony potwierdzi organowi Strony wzywającej wpłynięcie wniosku oraz, w razie konieczności, poinformuje organ wzywającej Strony o nieprawidłowościach wniosku lub o ewentualnych przeszkodach w dostarczeniu informacji lub o odmowie jej przekazania.

Artykuł 15 Wnioski o sprawowanie nadzoru

Na wniosek organu wzywającej Strony, organ wezwanej Strony sprawuje, w miarę możliwości, nadzór nad obrotem towarami naruszającym przepisy, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a). Nadzór ten może dotyczyć osób, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia o udział w przeszłości lub obecnie w dopuszczaniu się tych nielegalnych działań lub o dokonywanie czynów przygotowawczych w celu dopuszczenia się ich, a także miejsc, środków transportu i towarów związanych z tymi działaniami.

Artykuł 16 Zawiadomienie i doręczenie pocztą

1. Na wniosek organu wzywającej Strony, organ wezwanej Strony zawiadamia adresata lub zleca zawiadomienie go, zgodnie z przepisami wewnętrznymi wezwanej Strony, o wszelkich instrumentach lub decyzjach podjętych przez właściwe władze wzywającej Strony, wchodzących w zakres stosowania niniejszej Umowy.

2. Do wniosków o zawiadomienie, zawierających przedmiot instrumentu lub decyzji, której zawiadomienie dotyczy, nazwisko i adres odbiorcy oraz wszelkie inne informacje, które mogą ułatwić identyfikację odbiorcy, załączone jest tłumaczenie na jeden z języków urzędowych wezwanej Strony lub na język akceptowany przez tę Stronę. Wezwany organ informuje niezwłocznie organ występujący z wnioskiem, co zostało postanowione na podstawie wniosku o zawiadomienie, a w szczególności, o dacie powiadomienia adresata o decyzji lub instrumencie.

3. Strony mogą wysyłać zawiadomienia oraz wnioski o udzielenie informacji i o udostępnienie dokumentów bezpośrednio drogą pocztową podmiotom, mającym swoją siedzibę na terytorium innej Strony. Jeśli powyższe zawiadomienia oraz wnioski o udzielenie informacji doręczone są podmiotom, których dotyczy trzecie i czwarte tiret art. 2 ust. 1 lit. a), mającym swoje miejsce pobytu lub swoją siedzibę na terytorium innej Strony, podmioty te mogą odpowiedzieć na wnioski i dostarczyć należyte dokumenty i informacje w postaci przewidzianej w przepisach i porozumieniach, na mocy których zostały przyznane środki.

4. Żadnego postanowienia niniejszej Umowy nie interpretuje się jako unieważniającego jakiekolwiek doręczenie dokumentów przez Stronę zgodnie z jej prawem wewnętrznym.

Artykuł 17 Wnioski o przeprowadzenie dochodzenia

1. Na wniosek wzywającej Strony, wezwana Strona przeprowadza wszelkie przydatne dochodzenia lub zleca przeprowadzenie takich dochodzeń dotyczących operacji lub form postępowania stanowiących nielegalne działania, do których ma zastosowania niniejsza Umowa lub które wzbudzają u organu wzywającego uzasadnione podejrzenie, że tego rodzaju nielegalnych działań się dopuszczono.

2. Wezwana Strona posługuje się wszelkimi środkami dochodzeniowymi, jakie są dostępne w jej porządku prawnym w sytuacji, w której działa we własnym imieniu lub na wniosek innego organu wewnętrznego, w tym, w razie konieczności, poprzez zaangażowanie lub na mocy upoważnienia władz sądowych.

   Powyższe postanowienie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku współpracy ze strony podmiotów gospodarczych na mocy art. 19.

   Organ wezwanej Strony przekazuje wyniki tych dochodzeń organowi wzywającej Strony. Art. 14 ust. 2 stosuje się odpowiednio. Artykuł 14 ust. 2 stosuje się z niezbędnymi zmianami.

3. Organ wezwanej Strony rozszerza pomoc na wszelkie okoliczności, przedmioty i osoby pozostające w widocznym związku z przedmiotem wniosku o pomoc, bez konieczności formułowania dodatkowego wniosku. W razie wątpliwości, organ wezwanej Strony kontaktuje się najpierw z organem wzywającej Strony.

Artykuł 18 Obecność upoważnionych pracowników organu wzywającej Strony

1. Na mocy porozumienia między organem wzywającej Strony a organem wezwanej Strony urzędnicy wyznaczeni przez organ wzywającej Strony mogą być obecni podczas dochodzeń administracyjnych, o których mowa w poprzednim artykule. Obecność ta nie wymaga zgody osoby lub podmiotu gospodarczego, w sprawie którego dochodzenie jest prowadzone.

2. Dochodzenie prowadzą cały czas pracownicy organu wezwanej Strony. Pracownikom organu wzywającej Strony nie wolno z własnej inicjatywy wykonywać uprawnień przyznanych pracownikom organu wezwanej Strony.

   Jednakże pracownicy organu Strony wzywającej mają dostęp do tych samych pomieszczeń i do tych samych dokumentów, co pracownicy organu wezwanej Strony, za ich pośrednictwem oraz jedynie w celu przeprowadzenia toczącego się dochodzenia.

3. Upoważnienie może wymagać spełnienia pewnych warunków.

4. Informacje przekazane do wiadomości organu wzywającej Strony nie mogą zostać wykorzystane jako dowód przed wydaniem zezwolenia na przekazanie dokumentów w tej sprawie.

Artykuł 19 Obowiązek współpracy

Podmioty gospodarcze są zobowiązane do współpracy przy realizacji wniosku o pomoc administracyjną, udostępniając swoje pomieszczenia, swoje środki transportu i swoją dokumentację oraz dostarczając wszelkich właściwych informacji. Strona wzywająca może domagać się od Strony wezwanej egzekwowania powyższych obowiązków w ramach ograniczeń narzuconych przez prawo wewnętrzne Strony wezwanej odnośnie do dochodzeń o podobnym charakterze prowadzonych przez jej władze administracyjne i mających na celu zagwarantowanie poszanowania przedmiotowego prawa.

Artykuł 20 Forma i treść wniosków o pomoc

1. Wnioski o pomoc sporządzane są pisemnie. Załącza się do nich dokumenty uznane za pomocne przy udzielaniu odpowiedzi.

   W sprawach pilnych akceptowane są wnioski ustne, przy czym muszą one zostać potwierdzone pisemnie w najszybszym możliwym terminie.

2. Wnioskom towarzyszą następujące informacje:

   (a) organ wzywający;

   (b) wnioskowany środek;

   (c) przedmiot i uzasadnienie wniosku;

   (d) ustawodawstwo, przepisy i inne odpowiednie elementy prawne;

   (e) wskazówki, w miarę możliwości jak najbardziej szczegółowe i kompletne, dotyczące osób fizycznych lub prawnych będących przedmiotem dochodzeń;

   (f) zestawienie właściwych faktów i dochodzeń już przeprowadzonych, za wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 16.

3. Wnioski sporządzane są w jednym z języków urzędowych wezwanej Strony lub w języku akceptowanym przez tę Stronę.

4. Niewłaściwie sformułowane lub niekompletne wnioski mogą zostać poprawione lub uzupełnione. Środki niezbędne dla realizacji wniosku są w międzyczasie wdrażane.

5. Wnioski skierowane do niewłaściwych władz są bezzwłocznie przez nie przekazywane władzom właściwym.

Artykuł 21 Korzystanie z informacji

1. Z zebranych informacji korzysta są wyłącznie do celów objętych niniejszą Umową. Strona mająca zamiar wykorzystać te informacje do innych celów występuje wcześniej z wnioskiem o pisemną zgodę do organu, który te informacje dostarczył. Takie wykorzystanie podlega ograniczeniom określonym przez ten organ.

2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody w korzystaniu z tych informacji w ramach postępowań sądowych lub administracyjnych, wszczętych z powodu nieprzestrzegania przepisów, których dotyczy wniosek o pomoc administracyjną, jeżeli te same środki pomocy byłyby dostępne w tych postępowaniach. Właściwy organ Strony, który dostarczył te informacje, powiadamiany jest bezzwłocznie o ich wykorzystaniu w określony sposób.

3. Strony mogą wykorzystać w charakterze dowodu w swoich protokołach i sprawozdaniach, a także podczas postępowań i dochodzeń sądowych, informacje zebrane i dokumenty, z którymi się zapoznały zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

Rozdział 3 Szczególne formy współpracy

Artykuł 22 Wspólne operacje

1. W odniesieniu do przywozu, wywozu i tranzytu towarów, gdy wartość transakcji i skala zagrożeń z nich wynikających z punktu widzenia podatków i dotacji może spowodować istotne straty dla budżetu Stron, Strony te mogą porozumieć się w celu przeprowadzenia wspólnych operacji transgranicznych zmierzających do zapobieżenia nielegalnym działaniom, do których ma zastosowanie niniejsza Umowy oraz ich ścigania.

2. Koordynacja i planowanie operacji transgranicznych należą do kompetencji jednostek centralnych lub wyznaczonego przez nie urzędu.

3. W przypadku gdy sytuacja podatkowa jednej osoby podlegającej obowiązkowi podatkowemu lub kilku takich osób jest przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego się zainteresowania Stron, Strony te mogą porozumieć się co do przeprowadzenia równoczesnych kontroli na swoich własnych terytoriach, aby wymienić w ten sposób uzyskane informacje, jeśli takie kontrole wydają się być bardziej skuteczne niż gdyby były przeprowadzane tylko przez jedną Stronę.

Artykuł 23 Wspólne zespoły ds. dochodzeń specjalnych

1. Władze kilku Stron mogą w drodze porozumienia powołać wspólny zespół ds. dochodzeń specjalnych, usytuowany na terytorium jednej ze Stron.

2. Zespół ds. dochodzeń przeprowadza trudne dochodzenia, pociągające za sobą mobilizację istotnych środków, a także koordynuje wspólne działania.

3. Uczestnictwo w takim zespole nie uprawnia przedstawicieli władz Strony wchodzących w jego skład do działania na terytorium Strony, na którym przeprowadzane są dochodzenia.

4. Jeżeli funkcjonariusze Strony uczestniczący w działaniach na terytorium innej Strony wyrządzą szkody w wyniku swoich działań, Strona na której terytorium wyrządzono szkodę zobowiązana jest do jej naprawienia zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi w ten sam sposób, jak w razie wyrządzenia szkody przez jej własnych

funkcjonariuszy. Strona ta otrzyma pełen zwrot kwoty odszkodowań wypłaconych poszkodowanym lub innym uprawnionym osobom lub instytucjom od Strony której funkcjonariusze spowodowali szkody.

5. Bez uszczerbku dla wykonania swoich praw wobec osób trzecich i niezależnie od obowiązku naprawy szkód zgodnie z ust. 4 zdanie drugie, każda Strona powstrzymuje się w przypadku określonym w ust. 4 zdanie pierwsze od żądania odszkodowania za szkody spowodowane przez inną Stronę.

6. W trakcie operacji funkcjonariusze wykonujący misję na terytorium innej Strony traktowani są w taki sam sposób jak funkcjonariusze tego państwa w odniesieniu do naruszeń popełnionych przeciwko nim lub przez nich.

Rozdział 4 Dochodzenie roszczeń

Artykuł 24 Dochodzenie roszczeń

1. Na wniosek wzywającej Strony wezwana Strona dochodzi roszczeń wchodzących w zakres stosowania niniejszej Umowy, tak jakby chodziło o jej własne roszczenia.

2. Do wniosku o dochodzenie roszczeń należy załączyć urzędowy egzemplarz lub uwierzytelniony odpis instrumentu, który pozwala na egzekucję roszczenia ("Vollstreckungstitel"), wydany przez wzywającą Stronę oraz, ewentualnie, oryginał lub uwierzytelniony odpis innych dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczeń.

3. Wezwana Strona udziela środków zabezpieczających w celu zapewnienia dochodzenia roszczeń.

4. Organ wezwanej Strony przekazuje organowi wzywającej Strony kwotę odpowiadającą wyegzekwowanemu roszczeniu. Za zgodą wzywającej Strony może od tej kwoty odliczyć udział procentowy odpowiadający kosztom administracyjnym, jakie sam poniósł.

5. Bez względu na ust. 1 roszczenia do odzyskania nie korzystają obowiązkowo z takiego samego uprzywilejowanego statusu jak podobne roszczenia powstałe na terytorium wezwanej Strony.

Tytuł III WZAJEMNA POMOC PRAWNA

Artykuł 25 Stosunek do innych umów

1. Postanowienia niniejszego tytułu mają na celu uzupełnienie Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r., a także Konwencji o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa z dnia 8 listopada 1990 r. i powinny ułatwić ich stosowanie przez Strony.

2. Nie mają one wpływu na korzystniejsze postanowienia wynikające z umów dwustronnych lub wielostronnych między Stronami.

Artykuł 26 Postępowania, w przypadku których udziela się wzajemnej pomocy prawnej

1. Wzajemnej pomocy prawnej udziela się również jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

   (a) w postępowaniach prowadzonych przez organy administracyjne w odniesieniu do czynów karalnych według prawa wewnętrznego jednej z dwóch Stron lub obydwu Stron, jako naruszających przepisy, jeżeli decyzja takich organów może stać się podstawą do wszczęcia postępowania przed sądem posiadającym właściwość szczególnie w sprawach karnych;

   (b) w powództwach cywilnych w postępowaniu karnym, dopóki sąd karny nie wyda ostatecznej decyzji w postępowaniu karnym;

   (c) dla przestępstw lub naruszeń, za które odpowiedzialność może ponosić osoba prawna we wzywającej Stronie.

2. Pomocy udziela się również na potrzeby dochodzeń i postępowań mających na celu zajęcie i konfiskatę narzędzi i korzyści pochodzących z tych przestępstw.

Artykuł 27 Przekazywanie wniosków

1. Wnioski sporządzane na mocy niniejszego tytułu przedstawiane są przez organ wzywającej Strony za pośrednictwem właściwego organu centralnego wezwanej Strony albo bezpośrednio organowi Strony właściwemu do realizacji wniosku wzywającej Strony. Organ wzywającej Strony oraz ewentualnie organ wezwanej Strony przesyłają kopię wniosku do wiadomości swoich odpowiednich władz centralnych.

2. Wszelkie dokumenty związane z wnioskiem lub jego realizacją mogą być przekazywane w taki sam sposób. Dokumenty, a przynajmniej ich odpis, przesyłane są bezpośrednio organowi wzywającej Strony.

3. Jeżeli organ Strony otrzymujący wniosek nie jest właściwy do udzielenia pomocy, przekazuje on bezzwłocznie wniosek właściwemu organowi.

4. Wnioski wadliwe lub niekompletne są przyjmowane, o ile zawierają podstawowe elementy umożliwiające ich rozpatrzenie, bez uszczerbku dla ich późniejszego uzupełnienia przez organ wzywającej Strony. Organ wezwanej Strony bezzwłocznie zawiadamia o tych brakach organ wzywającej Strony i wyznacza jej termin na uregulowanie powyższej kwestii.

   Organ wezwanej Strony przekazuje bezzwłocznie organowi wzywającej Strony wszelkie inne wskazówki umożliwiające temu organowi uzupełnienie swego wniosku lub poszerzenie go o inne środki.

5. Strony przekazują, przy notyfikacji przewidzianej w art. 41 ust. 2, informacje dotyczące władz centralnych właściwych do celów niniejszego artykułu.

Artykuł 28 Doręczenie pocztą

1. Zasadniczo Strony wysyłają osobom przebywającym na terytorium innej Strony dokumenty w postępowaniach w sprawie nielegalnych działań objętych niniejszą Umowy bezpośrednio drogą pocztową.

2. Jeżeli organ Strony, od której pochodzą dokumenty, wie lub ma podstawy, aby uważać, że adresat zna tylko inny język, dokumenty lub przynajmniej ich najważniejsze fragmenty powinny zostać przesłane wraz z tłumaczeniem na ten inny język.

3. Organ wysyłającej Strony uprzedza adresata, że żaden środek przymusu lub sankcji nie będzie mógł być przez ten organ bezpośrednio egzekwowany na terytorium innej Strony.

4. Do wszystkich dokumentów w postępowaniu załączona jest adnotacja z informacją, że adresat może uzyskać od organu wskazanego w adnotacji informacje o swoich prawach i obowiązkach dotyczących dokumentu.

Artykuł 29 Środki tymczasowe

1. W granicach swojego prawa wewnętrznego i poszczególnych kompetencji oraz na wniosek organu wzywającej Strony, właściwy organ wezwanej Strony zarządza zastosowanie środków tymczasowych niezbędnych w celu utrzymania istniejącej sytuacji, ochrony zagrożonych interesów prawnych albo zabezpieczenia środków dowodowych, jeżeli wniosek o wzajemną pomoc nie wydaje się w sposób oczywisty niedopuszczalny.

2. Zarządza się zapobiegawcze zamrożenie i zajęcie w odniesieniu do narzędzi, aktywów i dochodów pochodzących z przestępstw, w sprawie których wnioskuje się o pomoc. Jeżeli dochód z przestępstwa już nie istnieje, w części lub w całości, zarządza się podjęcie tych samych środków w stosunku do aktywów znajdujących się na terytorium wezwanej Strony, odpowiadających wartości tego dochodu.

Artykuł 30 Obecność władz wzywającej Strony

1. Wezwana Strona może upoważnić, na wniosek wzywającej Strony, przedstawicieli organów tej ostatniej, do wspomagania w realizacji wniosku o wzajemną pomoc prawną. Ich obecność nie wymaga zgody osoby, której dotyczy podejmowany środek.

   Wniosku o obecność przedstawicieli nie odrzuca się, jeśli obecność ta prawdopodobnie uczyni realizację wniosku o pomoc bardziej adekwatną do potrzeb Strony wzywającej oraz prawdopodobnie pozwoli uniknąć dodatkowych wniosków o pomoc.

   Upoważnienie może wymagać spełnienia pewnych warunków.

2. Osoby obecne mają dostęp do tych samych pomieszczeń i do tych samych dokumentów, co przedstawiciele wezwanej Strony, za ich pośrednictwem oraz jedynie w celu realizacji wniosku o pomoc prawną. Osoby te mogą w szczególności być upoważnione do zadawania lub proponowania pytań oraz do sugerowania środków dochodzeniowych.

3. Konsekwencją takiej obecności nie może być ujawnienie faktów osobom innym niż te upoważnione na mocy poprzednich ustępów, z naruszeniem tajemnicy sądowej lub praw osoby zainteresowanej. Informacje podane do wiadomości organu wzywającej Strony nie mogą być wykorzystywane jako środek dowodowy przed uprawomocnieniem się decyzji dotyczącej przekazania dokumentów związanych z wykonaniem.

Artykuł 31 Przeszukanie i zajęcie

1. Strony nie mogą uzależniać dopuszczalności wniosków o udzielenie pomocy dotyczącej przeprowadzenia przeszukania lub zajęcia od spełnienia warunków innych niż następujące:

   (a) czyn leżący u podstaw wniosku o udzielenie pomocy jest zagrożony zgodnie z prawem obu Stron karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym na okres, którego górna granica wynosi co najmniej sześć miesięcy, lub jest zagrożony zgodnie z prawem jednej z dwóch Stron równoważną karą, a zgodnie z prawem drugiej Strony zagrożony jest karą z tytułu naruszenia przepisów, ściganego przez władze administracyjne, których decyzja może stanowić podstawę do wszczęcia postępowania przed sądem posiadającym właściwość szczególnie w sprawach karnych;

   (b) wykonanie wniosku jest zgodne z prawem wezwanej Strony.

2. Wnioski o udzielenie pomocy w celu przeszukania lub zajęcia odnośnie spraw objętych art. 2 ust. 1 lit. a) są wykonywane przez Liechtenstein także wówczas, gdy czyn leżący u podstaw wniosku o udzielenie pomocy jest zagrożony karą zgodnie z prawem Liechtensteinu jako uchylanie się od płacenia podatków oraz jeśli Strona wzywająca również rozpatruje wnioski o pomoc odnośnie czynów tego samego rodzaju.

3. Wnioski o udzielenie pomocy w celu przeszukania lub zajęcia w związku z przestępstwami dotyczącymi prania pieniędzy, o których mowa w art. 2 ust. 3, są również dopuszczalne pod warunkiem, że działania stanowiące przestępstwo źródłowe są zagrożone zgodnie z prawem obu Stron karą pozbawienia wolności albo środkiem zabezpieczającym, których górna granica wynosi ponad sześć miesięcy.

Artykuł 32 Wniosek o udzielenie informacji bankowych i finansowych

1. Jeżeli spełnione zostały warunki art. 31, wezwana Strona realizuje wnioski o pomoc w sprawie uzyskania i przekazania danych finansowych i bankowych, w tym:

   (a) identyfikacji i informacji dotyczących rachunków bankowych otwartych w bankach znajdujących się na jej terytorium, których osoby, wobec których prowadzone jest dochodzenie, są posiadaczami, pełnomocnikami lub nad którymi mają kontrolę;

   (b) identyfikacji i informacji dotyczących transakcji bankowych i operacji wykonywanych z, do lub poprzez jeden albo kilka rachunków bankowych, lub przez konkretne osoby w określonym terminie.

2. W zakresie dozwolonym na mocy przepisów w zakresie postępowania karnego w odniesieniu do podobnych przypadków wewnętrznych wezwana Strona może zarządzić, przez określony czas, nadzór nad operacjami bankowymi wykonywanymi z, do lub za pośrednictwem jednego lub kilku rachunków bankowych albo przez określone osoby, a także przekazanie wyników wzywającej Stronie. Decyzja dotycząca monitorowania transakcji i przekazywania wyników, podejmowana jest za każdym razem indywidualnie przez właściwe władze wezwanej Strony i jest zgodna z przepisami wewnętrznymi tej Strony. Szczegółowe warunki monitorowania są przedmiotem umowy między właściwymi władzami Stron, wzywającej i wezwanej.

3. Każda ze Stron podejmuje niezbędne środki celem zagwarantowania, że instytucje finansowe nie ujawnią zainteresowanemu klientowi ani osobom trzecim, że na wniosek wzywającej Strony zostały podjęte środki, ani że prowadzone jest dochodzenie, przez okres niezbędny do tego, by nie wpłynąć negatywnie na wynik tego działania.

4. Organ Strony występujący z wnioskiem:

   (a) wskazuje przyczyny, dla których uważa, iż informacje będące przedmiotem wniosku mogą okazać się zasadnicze dla dochodzenia w sprawie przestępstwa;

   (b) uściśla przyczyny, które doprowadziły do powstania przypuszczenia, że w bankach znajdujących się na terytorium wezwanej Strony znajdują się przedmiotowe rachunki bankowe oraz wskazuje, jeżeli to możliwe, jakich banków mogłoby to dotyczyć;

   (c) przekazuje wszelkie dostępne informacje mogące ułatwić realizację wniosku.

5. Żadna ze Stron nie powołuje się na tajemnicę bankową jako na przyczynę odrzucenia wszelkiej współpracy dotyczącej wniosku o wzajemną pomoc prawną, wystosowanego przez inną ze Stron.

Artykuł 33 Dostawy kontrolowane

1. W odniesieniu do pomocy określonej w art. 2 ust. 1 lit a) i art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 2 ust. 1 lit. a) właściwy organ wezwanej Strony zobowiązuje się zagwarantować, aby na wniosek organu wzywającej Strony, mogły odbywać się na terytorium Strony wezwanej dostawy kontrolowane w ramach dochodzeń karnych w sprawie przestępstw mogących stanowić podstawę do ekstradycji.

2. Decyzja o przeprowadzeniu dostaw kontrolowanych podejmowana jest przez właściwe władze wezwanej Strony oddzielnie dla każdego przypadku, w poszanowaniu jej prawa krajowego.

3. Dostawy kontrolowane odbywają się zgodnie z procedurami przewidzianymi na mocy prawa wezwanej Strony. Prawo działania, kierowania operacją i jej kontrolowania należą do właściwych władz tej Strony.

Artykuł 34 Przekazanie w celu konfiskaty lub zwrotu

1. Na wniosek wzywającej Strony i bez uszczerbku dla praw osób trzecich działających w dobrej wierze, przedmioty, dokumenty, środki finansowe lub inne przedmioty wartościowe mogą zostać przekazane w celu ich konfiskaty lub zwrotu prawowitemu właścicielowi. Wezwana Strona nie może odmówić przekazania środków finansowych uzasadniając to tym, że odpowiadają one długowi o charakterze podatkowym lub celnym.

2. Wezwana Strona może zrzec się zwrotu przedmiotów, dokumentów, środków finansowych lub innych przedmiotów wartościowych, przed lub po przekazaniu ich wzywającej Stronie, jeśli zwrot tych przedmiotów, dokumentów, środków finansowych lub innych przedmiotów wartościowych prawowitemu właścicielowi może zostać w ten sposób uproszczony. Prawa osób trzecich działających w dobrej wierze pozostają nienaruszone.

3. W przypadku zrzeczenia się przed przekazaniem przedmiotów, dokumentów, środków finansowych lub innych przedmiotów wartościowych Stronie wzywającej Strona wezwana nie będzie wykonywała żadnych praw ustanowionych w charakterze zabezpieczenia lub innych roszczeń zwrotnych w oparciu o przepisy podatkowe lub celne w odniesieniu do tych artykułów. Zrzeczenie się, o którym mowa w ust. 2, jest bez uszczerbku dla praw Strony wezwanej do poboru podatków lub należności od prawowitego właściciela.

Artykuł 35 Przyspieszenie wzajemnej pomocy

1. Organ wezwanej Strony realizuje wniosek o wzajemną pomoc prawną w najszybszym możliwym terminie, jak najściślej uwzględniając terminy proceduralne lub terminy innego rodzaju, wskazane przez organ wzywającej Strony. Strona ta wyjaśnia przyczyny tych terminów.

2. Gdy wniosek nie może zostać zrealizowany lub też nie może zostać zrealizowany całkowicie zgodnie z wymogami organu wzywającej Strony, organ wezwanej Strony informuje o tym bezzwłocznie organ wzywającej Strony oraz wskazuje warunki, w

jakich wniosek mógłby zostać zrealizowany. Oba organy mogą później dojść do porozumienia co do dalszego działania w sprawie wniosku, w razie potrzeby uzależniając je od spełnienia tychże wymogów.

Jeżeli można przewidzieć, że terminu ustalonego przez organ wzywającej Strony na realizację jej wniosku nie będzie można dotrzymać oraz jeżeli przyczyny, o których mowa w ust. 1 drugie zdanie, wskazują wyraźnie, iż jakiekolwiek opóźnienie w dużym stopniu utrudni postępowanie prowadzone przez ten organ, organ wezwanej Strony informuje bezzwłocznie o czasie, jaki uważa za niezbędny dla realizacji wniosku. Organ wzywającej Strony informuje bezzwłocznie, czy mimo to podtrzymuje wniosek. Oba organy mogą następnie dojść do porozumienia co do dalszego działania w sprawie wniosku.

Artykuł 36 Wykorzystywanie informacji i dowodów

Informacje i środki dowodowe, przekazane w ramach procedury pomocy, mogą być wykorzystywane, poza celami procedury, w ramach której udzielono pomocy, w następujących przypadkach:

(a) w postępowaniu karnym na terytorium wzywającej Strony, skierowanym przeciwko innym osobom uczestniczącym w popełnieniu przestępstwa, z powodu którego udzielono pomocy, pod warunkiem że pomoc wzajemna mogłaby być udzielona również w sprawie tych innych osób. W powyższym przypadku Strona wzywająca informuje Stronę wezwaną o takim wykorzystaniu;

(b) gdy fakty będące podstawą wniosku stanowią inne przestępstwo, z powodu którego pomoc również powinna zostać udzielona;

(c) w postępowaniach mających na celu konfiskatę narzędzi i dochodów z przestępstw, z powodu których pomoc powinna zostać przyznana oraz w postępowaniach o odszkodowania pozostających w związku z faktami, z powodu których pomoc została udzielona.

Artykuł 37 Przekazywanie z własnej inicjatywy

1. W granicach swojego prawa wewnętrznego i swoich kompetencji władze sądowe Strony mogą z własnej inicjatywy przekazywać informacje oraz dowody w sprawach nielegalnych działań objętych niniejszą Umową władzom sądowym innej Strony, gdy same uznają, że mogłyby one okazać się przydatne władzom Strony będącej adresatem tych informacji, w celu wszczęcia lub przeprowadzenia dochodzeń albo postępowań lub też gdyby informacje te mogły skłonić te władze do przestawienia wniosku o wzajemną pomoc prawną.

2. Organ Strony przekazującej informacje może, zgodnie z prawem wewnętrznym tej Strony, uzależnić korzystanie z tych informacji przez organ Strony będącej ich adresatem, od spełnienia pewnych warunków.

3. Wszystkie władze Stron są związane tymi warunkami.

TYTUŁ IV POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 38 Wspólny Komitet

1. Ustanawia się Wspólny Komitet, składający się z przedstawicieli Stron, który jest odpowiedzialny za właściwe stosowanie niniejszej Umowy. W tym celu wydaje on zalecenia oraz podejmuje decyzje w przypadkach przewidzianych w Umowie. Komitet stanowi w drodze wzajemnego porozumienia.

2. Wspólny Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny zawierający postanowienia dotyczące zwoływania zebrań, wyznaczania przewodniczącego oraz określania uprawnień przyznawanych temu ostatniemu.

3. Wspólny Komitet zbiera się w zależności od potrzeb, co najmniej raz w roku. Każda ze Stron może złożyć wniosek o zwołanie zebrania.

4. Wspólny Komitet może podjąć decyzję o utworzeniu grup roboczych lub grup ekspertów mających mu pomóc w wywiązywaniu się ze swych zadań.

5. Wspólny Komitet podejmuje decyzje odnośnie do dostosowań technicznych uwzględniając przyszłe zmiany w kwestiach wzajemnej pomocy administracyjnej, jeśli państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej uzgodnią ich włączenie do prawodawstwa wspólnotowego lub do aktów prawnych Unii Europejskiej. Jeśli taka decyzja może być wiążąca dla Strony tylko po spełnieniu wymogów konstytucyjnych tej Strony, decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po ostatniej notyfikacji spełnienia powyższych wymogów konstytucyjnych, o ile Wspólny Komitet nie postanowi inaczej.

6. Jeżeli jedna ze Stron chciałaby dokonać zmian w niniejszej Umowie, składa w tym celu wniosek do Wspólnego Komitetu, który wydaje zalecenia, w szczególności mające na celu rozpoczęcie negocjacji.

Artykuł 39 Rozstrzyganie sporów

1. Każda ze Stron może przedłożyć Wspólnemu Komitetowi kwestię sporną dotyczącą wykładni lub stosowania niniejszej Umowy, w szczególności jeżeli uzna, że inna Strona w sposób systematyczny nie odpowiada na wnioski o współpracę, które są do niej kierowane.

2. Wspólny Komitet podejmuje starania zmierzające do rozwiązania sporu w jak najkrótszym terminie. Wszelkie informacje, które mogą okazać się użyteczne i umożliwić dogłębną analizę sytuacji w celu znalezienia rozwiązania do przyjęcia, są przekazywane Wspólnemu Komitetowi. Wspólny Komitet rozpatruje w tym celu wszelkie możliwości zapewniające właściwe działanie niniejszej Umowy.

Artykuł 40 Terytorialny zakres stosowania

Niniejszą Umowę stosuje się do terytorium Księstwa Liechtensteinu i terytoriów, do których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i na warunkach określonych w tym Traktacie.

Artykuł 41 Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.

2. Jest ona ratyfikowana bądź zatwierdzana przez Strony, zgodnie z właściwymi im procedurami. Wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po ostatniej notyfikacji dokumentów ratyfikacyjnych lub zatwierdzenia.

3. Notyfikacje przesłane zostają do Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej, który jest depozytariuszem niniejszej Umowy.

4. Do czasu wejścia w życie niniejszej Umowy, każda ze Stron może, przy notyfikacji, o której mowa w ust. 2, lub w każdym innym późniejszym terminie, zadeklarować, że Umowę tę stosuje się, w odniesieniu do danej Strony, w jej stosunkach z każdą inną ze Stron, która złożyła tę samą deklarację. Deklaracje te stają się skuteczne dziewięćdziesiąt dni po dacie otrzymania notyfikacji.

Artykuł 42 Wypowiedzenie

Wspólnota Europejska lub Księstwo Liechtensteinu może wypowiedzieć niniejszą Umowę, notyfikując swoją decyzję drugiej ze Stron. Wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy po dacie otrzymania notyfikacji o wypowiedzeniu.

Artykuł 43 Stosowanie w czasie

Postanowienia niniejszej Umowy stosowane są do wniosków:

(a) w odniesieniu do działań objętych art. 2 ust. 1 lit a) i art. 2 ust. 1 lit c) w związku z art. 2 ust. 1 lit a), dotyczących takich nielegalnych działań, których dopuszczono się co najmniej sześć miesięcy po dacie jej podpisania oraz

(b) w odniesieniu do działań objętych art. 2 ust. 1 lit b) i art. 2 ust. 1 lit c) w związku z art. 2 ust. 1 lit b), dotyczących takich nielegalnych działań, których dopuszczono się co najmniej dwanaście miesięcy po dacie jej podpisania.

Artykuł 44 Rozszerzenie Umowy na nowe państwa członkowskie UE

1. Każde państwo, które staje się państwem członkowskim Unii Europejskiej może stać się Stroną niniejszej Umowy, po złożeniu pisemnej notyfikacji skierowanej do Stron.

2. Tekst Umowy w języku nowego przystępującego państwa członkowskiego, sporządzony przez Radę Unii Europejskiej, zostaje uwierzytelniony na podstawie

wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Księstwem Liechtensteinu. Jest on uznawany za tekst autentyczny w rozumieniu art. 45.

3. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w stosunku do każdego nowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które do niej przystąpi, dziewięćdziesiąt dni po otrzymaniu jego dokumentu przystąpienia lub z dniem wejścia w życie Umowy, jeżeli nie weszła ona jeszcze w życie po upływie wyżej wymienionego okresu dziewięćdziesięciu dni.

4. Jeżeli niniejsza Umowa nie weszła jeszcze w życie podczas notyfikowania dokumentu przystąpienia przez nowo przystępujące Państwo, stosuje się art. 41 ust. 4.

Artykuł 45 Teksty autentyczne

Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w następujących językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, rumuńskim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Podpisy

Wspólne deklaracje Stron

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 17 ust. 2

Strony uzgadniają niniejszym, że w art. 17 ust. 2 niniejszej Umowy termin „środki dochodzeniowe" obejmuje przesłuchania osób, kontrole i przeszukanie pomieszczeń i środków transportu, kopiowanie dokumentów, żądanie przekazania informacji i zajmowanie przedmiotów, dokumentów oraz przedmiotów wartościowych.

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 18 ust. 2

Strony uzgadniają niniejszym że akapit drugi art. 18 ust. 2 niniejszej Umowy oznacza również, że osobom obecnym można zezwolić na zadawanie pytań i na proponowanie środków dochodzeniowych.

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 24

Strony uzgadniają niniejszym, że władze Strony wzywającej potwierdzą, że ich wniosek odnosi się do roszczenia objętego zakresem stosowania niniejszej Umowy. Wspólny Komitet, o którym mowa w art. 38, uchwali przepisy odnośnie do powyższego potwierdzenia oraz zasady udzielania pomocy w dochodzeniu roszczeń.

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 31 ust. 2

Strony przyjmują do wiadomości, że „uchylanie się od płacenia podatków" na mocy prawa Liechtensteinu jest rozumiane jako uchylanie się od płacenia podatków zgodnie z art. 75 ustawy o podatku od wartości dodanej Liechtensteinu z dnia 16 czerwca 2000 r.

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 38 ust. 5

Strony uzgadniają, że Strona może przedłożyć Wspólnemu Komitetowi odpowiednie informacje odnośnie do rozwoju współpracy z krajami trzecimi w sprawie dalszego zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających finansowe interesy publiczne, które mogą być wzięte pod uwagę przez Wspólny Komitet w celu udoskonalenia funkcjonowania współpracy pomiędzy Stronami.

Inne deklaracje:

Deklaracja Liechtensteinu w sprawie art. 11 ust. 2

Wykraczając poza zakres stosowania niniejszej Umowy, Księstwo Liechtensteinu deklaruje swoją gotowość do negocjacji kompleksowych umów dwustronnych dotyczących unikania podwójnego opodatkowania, przyjmując standardy OECD odnośnie wymiany informacji zawarte w art. 26 modelowej konwencji OECD o podatkach dochodowych i kapitałowych

przyjętej przez Komitet ds. podatkowych przy OECD w dniu 1 czerwca 2004 r., z tymi państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które wyrażą zainteresowanie.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Umowa o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowymi i wszelkim innym nielegalnym działaniom naruszającym ich interesy finansowe.

2. STRUKTURA ABM/ABB

Dziedzina/dziedziny polityki, których dotyczy wniosek i powiązane działanie/działania:

Tytuł 24 – Zwalczanie nadużyć finansowych oraz

Tytuł 14 – Podatki i unia celna.

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1. Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawniej pozycje B..A)), wraz z treścią:

3.2. Czas trwania działania i wpływu finansowego:

od momentu ratyfikacji umowy przez Wspólnotę Europejską, wszystkie państwa członkowskie oraz Księstwo Liechtensteinu.

3.3. Informacje budżetowe:

nie dotyczy.

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1. Zasoby finansowe

4.1.1. Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

nie dotyczy.

4.1.2. Zgodność z programowaniem finansowym

☑ Wniosek jest zgodny z istniejącym programowaniem finansowym.

☐ Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w perspektywie finansowej.

☐ Wniosek może wymagać zastosowania postanowień porozumienia międzyinstytucjonalnego (tzn. instrumentu elastyczności lub zmiany perspektywy finansowej).

4.1.3. Wpływ finansowy na dochody

☑ Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.

☐ Wniosek ma następujący wpływ finansowy na dochody:

4.2. Zasoby ludzkie w przeliczeniu na pełne etaty (w tym urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony i personel zewnętrzny) – szczegółowe informacje w pkt 8.2.1.

Zapotrzebowania na dany rok	Rok n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 i później
Zasoby ludzkie ogółem	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1

5. OPIS I CELE

5.1. Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej

W perspektywie krótko- lub długoterminowej nie ma żadnej konkretnej potrzeby do zaspokojenia.

5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Wspólnoty i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia.

Wartość dodana dla Wspólnoty polega na ustanowieniu skuteczniejszej podstawy prawnej współpracy administracyjnej i sądowej z Liechtensteinem w sprawach dotyczących nadużyć finansowych mających wpływ na interesy finansowe

Wspólnoty, w tym nadużyć dotyczących podatku od wartości dodanej oraz akcyzy i prania pieniędzy stanowiących dochód z odnośnych działań.

5.3. Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM

Spodziewane wyniki dotyczą głównie zmniejszenia potencjalnego ryzyka odnośnie zasobów i wydatków z budżetu Wspólnot Europejskich na drodze zwiększonej współpracy z Liechtensteinem.

Udział Komisji we Wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy art. 38 umowy zapewni sprawne stosowanie umowy w praktyce.

5.4. Metoda realizacji (indykatywna)

☑ ***Zarządzanie scentralizowane***

- ☑ bezpośrednio przez Komisję
- ☐ pośrednio przez:
  - ☐ agencje wykonawcze
  - ☐ ustanowione przez Wspólnotę organy określone w art. 185 rozporządzenia finansowego
  - ☐ krajowe organy sektora publicznego/organy pełniące misję służby publicznej

☐ ***Zarządzanie dzielone lub zdecentralizowane***

- ☐ z państwami członkowskimi
- ☐ z krajami trzecimi

☐ ***Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (należy wyszczególnić)***

Uwagi: Największy obciążenie budżetu WE stanowią koszty administracyjne poniesione w związku z udziałem Komisji we Wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy art. 38 umowy.

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Zapewniono wystarczające monitorowanie dzięki mechanizmom związanym z wydatkami administracyjnymi na personel i podróże służbowe, wynikającymi z udziału, raz do roku, w obradach Wspólnego Komitetu, ustanowionego na mocy art. 38 umowy.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena ex ante

Wydatki ograniczają się do kosztów podróży służbowych.

6.2.2. Działania podjęte w wyniku oceny pośredniej/ex post (wnioski wyciągnięte z podobnych doświadczeń w przeszłości)

Ze względu na ograniczenie wydatków do kosztów podróży służbowych, ocena pośrednia/ex post nie jest przewidziana.

6.2.3. Warunki i częstotliwość przyszłych ocen

Patrz uzasadnienie do punktu 6.2.2.

7. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Umowa stanowi środek zwalczania nadużyć finansowych.

8. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW

8.1. Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

Nie dotyczy.

8.2. Wydatki administracyjne

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Rodzaj stanowiska		Personel, któremu powierzono zarządzanie działaniem przy użyciu istniejących i/lub dodatkowych zasobów (**liczba stanowisk/pełnych etatów**)					
		Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5
Urzędnicy lub pracownicy zatrudnieni na czas określony (XX 01 01)	A*/AD	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
	B*, C*/AST						

Pracownicy finansowani w ramach art. XX 01 02						
Inni pracownicy finansowani w ramach art. XX 01 04/05						
RAZEM	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

Posiedzenie Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy art. 38 umowy, jeden raz w roku lub w miarę potrzeby.

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

☑ Stanowiska obecnie przypisane do zarządzania programem, które zostaną utrzymane lub przekształcone.

☐ Stanowiska wstępnie przyznane w ramach rocznej strategii politycznej/wstępnego projektu budżetu (APS/PDB) na rok n

☐ Stanowiska, o które zostanie złożony wniosek w ramach następnej procedury APS/PDB

☐ Przesunięcia w ramach zasobów danej jednostki organizacyjnej (przesunięcia wewnętrzne)

☐ Stanowiska, których obsadzenie będzie konieczne w roku n, nieprzewidziane w APS/PDB na dany rok

8.2.4. Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (XX 01 04/05 – wydatki na administrację i zarządzanie)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie (numer i treść)	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 i później	RAZEM
1 Pomoc techniczna i administracyjna (w tym powiązane koszty personelu)							
Agencje wykonawcze							
Inna pomoc techniczna i administracyjna							
wewnętrzna							
zewnętrzna							
Pomoc techniczna i administracyjna ogółem							

8.2.5. Koszt finansowy zasobów ludzkich i powiązane koszty nieuwzględnione w kwocie referencyjnej

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 i później
Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony (XX 01 01)	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1
Pracownicy finansowani w ramach artykułu XX 01 02 (personel pomocniczy, oddelegowani eksperci krajowi (END), personel kontraktowy itp.) (należy określić pozycję w budżecie)						
Koszt zasobów ludzkich i koszty powiązane (nieuwzględnione w kwocie referencyjnej) ogółem	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011

Kalkulacja – ***urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony***

Nie dotyczy. 117 000 x 0,1 pracownika

Kalkulacja – ***pracownicy finansowani w ramach art. XX 01 02***

Nie dotyczy.

8.2.6. Inne wydatki administracyjne nieuwzględnione w kwocie referencyjnej

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 i później	RAZEM
XX 01 02 11 02 – podróże służbowe 24, 010600.010211 – podróże służbowe	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,120
XX 01 02 11 02 – spotkania i konferencje							
XX 01 02 11 03 – komitety 24.010600.010211 – komitety	0,005	0,005	0,005	0,005	0,005	0,005	0,030
XX 01 02 11 04 – badania i konsultacje							
XX 01 02 11 05 – systemy informatyczne							
2. Inne wydatki na zarządzanie ogółem (24.010600.0201) **wspólne operacje i wspólne zespoły ds. dochodzeń**	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,120
3 Inne wydatki o charakterze administracyjnym (należy wskazać jakie, odnosząc się do pozycji w budżecie)							
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiązane koszty (nieuwzględnione w kwocie referencyjnej)	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,270

Kalkulacja – ***inne wydatki administracyjne nieuwzględnione w kwocie referencyjnej***

Komitety jedno posiedzenie rocznie z trzema uczestnikami z ramienia OLAF oraz trzema z innych dyrekcji generalnych.

dwie wspólne operacje rocznie.